

Kacper i Emma jadą w góry

reż. Arne Lindtner Næss,
Norwegia 2017, 83 min.

Scenariusz zajęć

Temat: KAŻDA RODZINA JEST INNA, NAJWAŻNIEJSZA JEST MIŁOŚĆ

Opracowała: Ewa M. Walewska

Grupa wiekowa: Szkoła podstawowa, klasy I-III

Cele zajęć:

W trakcie zajęć uczeń:

- wypowiada swoje zdanie na podany temat;
- bierze aktywny udział w dyskusji;
- uczy się poprzez zabawę;
- przenosi swoje myśli na papier w postaci rysunku;
- jest pobudzany do refleksji na temat znaczenia rodziny w życiu człowieka;
- jest pobudzany do refleksji na temat znaczenia wzajemnej pomocy w rodzinie.

Czas trwania: jedna jednostka lekcyjna

Metody pracy:

- burza mózgów;
- wypowiedź indywidualna;
- zabawa grupowa;
- rozmowa,
- indywidualne tworzenie rysunków.

Materiały dydaktyczne:

- tablica, kreda,
- kartki papieru, długopisy lub kredki,
- piłka lub pluszowa zabawka.

Przed zajęciami:

- *Kacper i Emma jadą w góry*, reż. Arne Lindtner Næss, Norwegia 2017, 83 min.

Przebieg zajęć:

1. Co to właściwie znaczy „rodzina”? (rozmowa)

Wprowadzenie do tematu. Nauczyciel rysuje pośrodku tablicy koło, w którym umieszcza pytanie: „Co to znaczy RODZINA?”. Nauczyciel zadaje to pytanie uczniom. Uczniowie zgłaszają swoje odpowiedzi, a Nauczyciel zapisuje je na tablicy w postaci krótkiego hasła.

Warto naprowadzić uczniów na odpowiedzi inne niż tylko wymienianie kolejnych członków rodziny („Rodzina to mama, tata, dziecko, babcia...”). W razie potrzeby Nauczyciel zadaje pytania pomocnicze:

- co łączy ludzi w rodzinie?
- co to znaczy „być rodziną”?

Tym samym Nauczyciel naprowadza uczniów na odpowiedzi takie jak: bycie spokrewnionym, ludzie, którzy są spokrewnieni, więzy krwi, pochodzenie, wspólni przodkowie, wzajemna miłość, wzajemna pomoc, ludzie, którzy mieszkają razem, wspólny dom itp.

(ok. 10 minut)

2. Rysujemy rodzinę (zabawa plastyczna)

Do ćwiczenia potrzebne będą: puste kartki papieru, długopisy lub kredki.

Przebieg ćwiczenia: Nauczyciel rozdaje uczniom puste kartki, a następnie prosi, aby każdy w kilka minut narysował rodzinę i podpisał kim jest każda osoba z rysunku hasłami takimi jak np.: „mama”, „tata”, „dziecko”, „brat”, „siostra”, „dziadek”, „ciocia”, „kuzyn” itp. (nie udziela przy tym żadnych odpowiedzi; ważne: to nie musi być rodzina danego ucznia, tylko po prostu jego propozycja obrazu rodziny). Uczniowie otrzymują na wykonanie rysunku ok. 10 minut. Po tym czasie Nauczyciel prosi, aby uczniowie podali mu rysunki i rozkłada je wszystkie na ziemi. Następnie prosi, aby uczniowie przyjrzeni się obrazkom i odpowiedzieli na pytania: Czy wszystkie rodziny składają się z tych samych członków? Czy wszystkie są takie same? Co je różni?

Cel ćwiczenia: Uświadomienie uczniom, że rodziny mogą mieć bardzo różny skład, a każda jest inna. Nauczyciel może poruszyć temat rodziny wielopokoleniowej, rodziny niepełnej, rodziny patchworkowej*, rodziny zastępczej.

(ok. 20 minut)

* „Rodzina patchworkowa – nazywana również rodziną zrekonstruowaną lub wielorodzinną. Powstaje w wyniku ponownego zakładania rodzin przez jednego lub oboje rodziców po rozwodzie. Składa się z dwójki partnerów posiadających dzieci ze swoich poprzednich związków i często również posiadających dziecko z nowego związku” [Wikipedia]

3. Przypomnienie filmu *Kacper i Emma jadą w góry*

W nawiązaniu do poprzedniego ćwiczenia Nauczyciel zadaje uczniom pytanie o film: Jak wyglądała rodzina Emmy i czego Emma chciała dla swojej mamy?
(ok. 3 minuty)

4. Wzajemna pomoc w rodzinie (burza mózgów + zabawa)

Do ćwiczenia potrzebna jest: gumowa piłeczka lub pluszowa zabawka.

Przebieg ćwiczenia: Uczniowie siadają w kręgu. Nauczyciel zadaje pytanie otwierające: Dlaczego ludzie w rodzinie pomagają sobie nawzajem? Nauczyciel zbiera odpowiedzi od uczniów.

Warto, aby pojawiła się odpowiedź, że pomagamy sobie, bo się wzajemnie kochamy i chcemy swojego dobra. Pomoc to czynienie dobra i wyraz miłości.

Przechodzimy do zasadniczej części zabawy. Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel rzuca piłkę/pluszaka do wybranego ucznia i zadaje mu pierwsze pytanie z poniższej listy. Następnie to samo pytanie zadaje kilkorgu kolejnym uczniom (po rzucie piłeczką do nich), aby zebrać jak najwięcej odpowiedzi. Po wyczerpaniu pomysłów uczniów nauczyciel przechodzi do kolejnego pytania.

Pytania:

- w jaki sposób rodzice mogą pomóc swojemu dziecku?
- w jaki sposób dziecko może pomóc rodzicom?
- w jaki sposób starsze rodzeństwo może pomóc młodszemu?
- w jaki sposób młodsze rodzeństwo może pomóc starszemu?
- w jaki sposób dziadkowie mogą pomóc swojemu wnukowi/wnuczce?
- w jaki sposób wnuk/wnuczka może pomóc swoim dziadkom?

Warto, aby w odpowiedziach pojawiły się nie tylko przykłady pomocy w wykonywaniu zwykłych codziennych czynności (tytu: „Dziecko pomaga mamie sprzątać w domu”, „Tata pomaga córce w odrabianiu lekcji”), ale także pomoc i wsparcie w zmaganiu się z różnymi problemami - np. dawanie wsparcia, dodawanie otuchy, pocieszanie, wysłuchiwanie, zwierzanie się, bronienie kogoś. W razie potrzeby Nauczyciel naprowadza uczniów na odpowiedzi.

(ok. 10 minut)

5. Zakończenie (rozmowa).

Na zakończenie i w ramach podsumowania tematu Nauczyciel zadaje uczniom pytanie: Kto chciałby nam opowiedzieć jak najbardziej lubi spędzać czas razem ze swoją rodziną?

Nauczyciel udziela głosu uczniom, którzy chcą opowiedzieć.

(5 minut)